

9 ■ NOU (9) VISIONS

05 ■ RENUNCIAR A LA DIVINITAT

La «Tetralogia» ens explica l'ambició d'uns déus que no dubten a alterar l'equilibri harmònic del món i la natura per aconseguir poder, or i un palau -el Walhalla- on poder fer ostentació de la seva superioritat. Aquesta ambició desmesurada dels déus que finalment capgira l'ordre natural, s'acabarà amb la destrucció inevitable d'aquest món que havia de ser harmònic. A Die Walküre, però, hi ha encara una espurna d'esperança: la llibertat transgressora i vitalista de Siegmund ha desafiat les lleis de Wotan i aquest s'ha vist obligat a abatre'l. Però abans ha pogut encara engendrar Siegfried -l'home nou, el superhome- cridat a ocupar el lloc dels vells déus, fatigats i acabats. Die Walküre ens explica els orígens d'aquest Siegfried, fill d'un amor incestuós, adúlter i blasfem. Un amor d'una força tan extraordinària que fa que fins i tot una valquíria pugui arribar a envejar els homes que són capaços d'estimar amb una força tan poderosa. La imatge més colpidora de l'obra és, tal vegada, en aquesta línia, la d'una Brünnhilde que, profundament impressionada per la passió de Siegmund i Sieglinde, voldria ser humana com ells, i es desfà progressivament de la cuirassa freda i rígida, símbol de la seva divinitat.

Joan Matabosch
Director artístic del Gran Teatre del Liceu